

Германова Є.О.

магістр,

*Мелітопольський державний університет
імені Богдана Хмельницького*

ЕПІТЕТ ЯК ЛЕКСИЧНИЙ МАНІПУЛЯТИВНИЙ ЗАСІБ У ПОЛІТИЧНОМУ ДИСКУРСІ

В останні кілька десятиріч років мовознавці приділяють пильну увагу такій галузі вивчення як політичний дискурс [1, с. 15; 2, с. 5]. Мова дає його носіям необмежені можливості для маніпулювання сприйняттям реципієнтами. Особливо яскраво маніпулятивні можливості мови застосовуються в політичному дискурсі.

Актуальність даної роботи обумовлена необхідністю виявлення особливостей маніпуляційних лінгвістичних прийомів на прикладі публічних виступів політиків, оскільки дослідження проблем мовного впливу є одним із важливих завдань сучасної антропологічної лінгвістики.

Об'єктом дослідження є лексичні прийоми маніпуляцій у політичному дискурсі.

Предметом дослідження виступає епітет як маніпулятивний засіб у виступах американських політиків.

Основною метою роботи є аналіз та встановлення лінгвістичних маніпулятивних прийомів на прикладі публічних виступів американських політиків.

В якості матеріалів дослідження були проаналізовані виступи Дональда Трампа представлені на відеохостингу Youtube.

Питання маніпулювання людською свідомістю і поведінкою привертають велику увагу таких вітчизняних і зарубіжних вчених, Бойко О., Загурська С.М., Руда О.Г. та інші вчені які займаються дослідженнями в області політики, соціології, психології та лінгвістики [1; 2; 3].

Мовним маніпулюванням є здійснення впливу на слухача шляхом свідомого і цілеспрямованого використання тих чи інших прийомів і засобів мови.

В основі мовного маніпулювання лежать такі психологічні та психолінгвістичні механізми, які змушують адресата не критично сприймати повідомлення, сприяють виникненню в його свідомості визначених ілюзій і оман, інспірують його на вчинення вигідних для маніпулятора вчинків [2].

Суть повідомлення, яке доноситься до людини, створюється задалегідь і певним чином «упаковується» для того, щоб змінити його смислово, цільову або ціннісну ідентифікацію реципієнтом [1].

Сучасні дослідники виділяють декілька видів мовного маніпулятивного впливу, які можна відзначити, як мовні стратегії: Одним із них є нав'язування ставлення та думки мовця на слухачів [3]. Для цього найчастіше використовуються такий стилістичний засіб як епітет.

Конотації включають «емоційний, оціночний, експресивний і стилістичний компоненти значення». Отже, конотації допомагають адресанту повідомлення передати своє ставлення до конкретної ситуації спілкування [2]. Варто зазначити, що вибір епітета може нав'язати адресату повідомлення конкретну думку, ставлення до того, що міститься в повідомленні, тим самим керувати сприйняттям і розумінням адресата.

Розглянемо приклади з публічних виступів підприємця та політичного діяча Дональда Трампа.

Наприклад: 1) «*I want to thank our **great** Vice President Mike Pence and Karen Pence. It's great to be back in the twin cities with the **freedom-loving** American patriots*».

2) «*For the next 13 months we are to win the **great** state of Minnesota in 2020*».

У цих прикладах виділені жирним шрифтом епітети («*great*», «*freedom-loving*») є позитивно забарвленими в даному контексті. Політик тим самим намагається заручитися підтримкою аудиторії штату Міннесота, називаючи їх штат великим, а жителів волелюбними патріотами. Дональд Трамп за допомогою такого прийому зближується з людьми, а вони у свою чергу відчують позитивний настрій.

Коли епітет передає емоційне ставлення оратора до предмету промови, тоді він перетворюється у засіб впливу.

Наприклад:

3) «*The **do-nothing** Democratic streamers have gone so far that they claim it should be a crime to have a totally **appropriate, casual, beautiful, accurate** phone call with a foreign leader*». «*There is nothing that the **dirty** political establishment hates more than a President that they cannot intimidate, own and control*».

У першому з прикладів ми бачимо використання Д. Трампом таких епітетів, що характеризують його телефонну розмову з президентом України.

Даний дзвінок спровокував багато розмов, і його довелося оприлюднити. Використання цілого ряду епітетів є частиною тактики виправдання того, що телефонна розмова не містила нічого протизаконного. У той же час політик відкрито звинувачує представників Демократичної партії в тому, що вони так наполягали на оприлюдненні простого телефонного дзвінка, не помічаючи, наприклад, проблеми незаконної імміграції, що набагато серйозніше. До того ж, використання епітета «*do-nothing*» показує зневажливе і несхвальне ставлення Д. Трампа до Демократичної партії, і це ж думка має сформуватися у аудиторії. У другому прикладі Д. Трамп використовує емоційний епітет «*dirty*» щодо політичного істеблїшменту Америки, який виступає одним із засобів тактики звинувачення.

Таким чином, епітет є сильним маніпулятивним засобом для нав'язування необхідної та вигідної думки та ставлення слухачів. Маніпулятивні стратегії і маркери, які використовуються у політичному дискурсі, поряд зі стилістичними і лексико-граматичними засобами впливу відіграють важливу роль у збільшенні маніпулятивного потенціалу мови. Політичний дискурс є ефективним засобом маніпулювання свідомістю нації і формування її світогляду.

Список використаних джерел:

1. Бойко О. Гра політична // Політична енциклопедія. Редкол. : Ю. Левенець (голова), Ю. Шаповал (заст. голови) та ін. Київ : Парламентське видавництво, 2011. С. 156.

2. Загурська С. М. Масова свідомість як засіб утвердження влади. *Гілея*. 2016. Вип. 111. С. 166–170.

3. Руда О. Г. Мовне питання як об'єкт маніпулятивних стратегій у сучасному українському політичному дискурсі : монографія. 2012. 232 с.

4. URL: <https://www.rev.com/blog/transcripts/donald-trump-minnesota-rally-speech-transcript-minneapolis-mn-rally-october-10-2019>

4. URL: <https://www.youtube.com/watch?v=WjIIAOPeFQw>

Zaichenko Alina

Student,

Oles Honchar Dnipro National University

PRETERITE-PRESENT VERBS IN DIACHRONIC VIEW

The history of any language is an exceptional space for research: laws and phenomena, phonetic modulations, morphological and syntactic structures – all demand thorough attention of a linguist. The English language is not an exception, especially considering the historical destiny of parts of speech.

In the focus of the present research is a particular group, which has been surviving since the Proto-Germanic times, not without definite changes, but still preserving their unique character – the Preterite-present verbs. *The aim* is to trace historical development of this group, paying attention to the structure and semantics – the components, which allow us to approach the *contemporary modal verbs* nature understanding.

In Old English there were twelve preterite-present verbs: *agan* = to possess, *cunnan* = to know, *dugan* = to achieve, *durran* = to dare, *magan* = to be able to, *motan* = to be allowed to, *munan* = to remember, *nugan* = to suffice, *sculan* = must, to be obligated, *unnan* = to grant, *þurfan* = to need, *witan* = to know.

Gothic preterite-present verbs: *aigan*, *kunnan*, *gadaursan*, *magan*, *gamotan*, *skulan*, *gamunan*, *thaurban*, *witan*.

The preterite-present verbs were not so numerous, but they were widely used in Germanic daughter dialects. The verbs of this group